

Investeren is te leren

Beleggen, dat is toch iets voor grijze kerels?

Nee hoor, iedereen kan het, ontdekt journalist Mariska. En het is nog leuk ook. Aandelen in Gucci, anyone?

— Op mijn spaarrekening staat best een leuk bedrag. Al jaren doe ik mijn uiterste best om daar niet aan te komen, want tja freelancer hè, dus je moet toch echt zelf zorgen voor dat appeltje voor de dorst voor later. En ook al roepen mensen die er verstand van kunnen hebben altijd 'WEGGE-GOOID GELD!' wanneer ze dit horen – want amper rente op je spaarrekening en inflatie en blablabla – ik vind het wel lekker veilig zo en da's ook wat waard. Daarnaast voelt beleggen als een ver-van-mijn-bedshow, iets voor gladde mannen die alleen maar met geld bezig zijn. Maar de laatste tijd begint het te knagen: is het niet zonde dat ik de kans om mijn geld te vermeerderen laat liggen? Als ik nou eens stapje voor stapje het beleggerspad betreed? Maar hoe doe ik dat dan?

Uitgebreide research

Ik stap Café-Restaurant Dauphine in Amsterdam binnen voor een lunch met Janneke Willemse. Ze won de Gouden Stier voor beste beleggingsexpert 2018 en runt de site Blondjes Beleggen Beter (en voordat je gaat steigeren: ook andere haarkleuren doen het goed op de beurs, ze wilde gewoon een punt maken in deze door grijze mannen gedomineerde wereld). Ze is voorstander van het doe-het-zelfbeleggen (dus zónder hulp van een tussenpersoon of bank) en kan dat goed: haar inleg van 20.000 euro is in 4,5 jaar verdubbeld. In januari komt haar boek

Je kunt met één euro al beleggen, maar het is slimmer om een plan voor de lange termijn te bedenken

over beleggen uit, ze is presentator en beurscommentator op RTLZ en ze is vijf jaar hoofdredacteur van belegger.nl geweest. Niet de minste dus. Ik vertel Janneke over mijn voornemen om exact het bedrag dat ik voor dit artikel krijg in te leggen: 525 euro. Janneke moet grinniken, want met één keer één aandeel kopen kom je niet heel ver. Voordat je nu afhaakt: je kunt zelfs met één euro al beleggen (al zijn de kosten voor het beleggen an sich dan relatief hoog, dus doe maar niet), maar het is gewoon slimmer om met een langetermijnplan te werken. Als Janneke vervolgens vertelt hoe ze als fan van Netflix ooit besloot aandelen in het bedrijf te kopen, raak ik wild-enthousiast. O my god, dat kan dus ook gewoon: aandelen kopen in een bedrijf dat ik leuk vind! Dit wil ik! Ik hóór mezelf al opscheppen over mijn aandelen in Gucci. Maar oké, ik moet even kalmeren, want ik beleg niet met Monopoly-geld, maar met mijn zuurverdiende centen. Zo heeft Janneke de nodige research gedaan voordat ze aandelen in Netflix kocht: welke series staan op de planning? Hoeveel abonnees zullen er daardoor bijkomen? Et cetera. Ik zou in mijn geval moeten uitzoeken welk beursgenoteerd modebedrijf een stijgende lijn in aandelen verwacht – een nieuwe designer kan daar al voor zorgen. Als je een beetje een speurneus bent, kan dit uitzoekwerk ontzettend leuk zijn. Ik ga naar Morningstar, de go to site voor alles wat je maar wilt weten over een aandeel waarin je geïnteresseerd bent, en zoek op Kering, het bedrijf dat Gucci onder zijn hoede heeft. Ik moet lachen: op dat moment kost een aandeel in dit bedrijf 529 euro. Dat is dus bijna precies het bedrag dat ik voor dit artikel krijg. Dit moest zo zijn, toch? Ik ben natuurlijk niet gek; ik informeer eerst bij de moderedacteur van Glamour wat zij weet over dit bedrijf. Als alle lichten na mijn research op groen staan, besluit ik een aandeel te kopen. Dat doe je door een beleggersrekening te openen. Veel mensen kiezen daarbij voor online broker Degiro.

Winkelmandje vol

Zo'n enkel aandeel in een modebedrijf is leuk en aardig, maar mijn pensioen voor later is dat niet. Dus even genoeg over dit 'hobby-beleggen', zoals Janneke het noemt. *Let's talk serious business.* Als eerste moet ik van Janneke beslissen wat mijn doel is. Dat is voor mij: beleggen voor mijn pensioen. Ik wil voorzichtig beginnen, dus kies ik voor een bedrag dat ik ook echt elke maand kan missen (want je weet natuurlijk nooit of je het terugziet): 50 euro per maand. Ik ben van plan dit 30 jaar lang maandelijks in te leggen. Een goede zet, aldus Janneke, want je profiteert dan van het rente-op-rente-effect. De meeste bedrijven geven namelijk een deel van de winst van het bedrijf terug aan de aandeelhouders (dat is nou 'dividend'). Als je jarenlang een aandeel bij een bedrijf hebt, kan het totale bedrag dus aardig oplopen. Samen met de koersstijging van je aandeel noem je dat je rendement. Een ander voordeel van langetermijnbeleggen: als je dertig jaar belegt, hoef je je niet druk te maken om een koersdaling volgend jaar. Je geeft het immers nog 29 jaar (of hoe lang je maar wilt) om te herstellen. Het geeft dus ook minder stress. Maar beleggen blijft natuurlijk een risico, want je weet niet of een bedrijf winst gaat maken of niet. Daarom adviseert Janneke de risico's te spreiden door voor een Exchange-traded fund (ETF) te gaan. Oftewel: een beleggingsfonds, wat betekent dat ik meerdere aandelen in mijn winkelmandje heb zitten en dus verspreid beleg. Met één ETF beleg ik in misschien wel vijfhonderd verschillende aandelen tegelijk. Maar hoe kies ik nou zo'n ETF? De modebedrijven laat ik even voor wat ze zijn, want ik voel heel sterk: het állerbelangrijkst is dat ik met mijn geld bijdraag aan een betere wereld. Samen met Janneke zoek ik op Morningstar naar aandelenfondsen die aan de duurzame ESG-criteria voldoen. Daarnaast kun je zien hoe risicovol het beleggen in dat betreffende aandeel is. En als je – net als ik – gaat voor →

een bedrijf met een vrouw aan het roer, kun je de SPDR SSGA Gender Diversity Index checken. Meteen wil ik kijken of de productiemaatschappij van Reese Witherspoon (van *Big little lies*) eruit staat, maar is dat eigenlijk wel een beursgenoteerd bedrijf? Opeens schiet ik in de lach: hoor mij eens even tussen de zakenmensen praten over 'beursgenoteerde bedrijven'. Alsof het niks is.

Risico bepalen

For the record: wat Janneke en ik hier doen, heet 'actief beleggen'. Je zoekt alles zelf uit en betaalt geen kosten aan een tussenpersoon of bank. Ik voel nu al dat het een onwijze kick geeft om zo *in charge* te zijn. Maar *let's face it*: actief beleggen kost tijd. Ik verdiep me daarom ook in de methode om iemand voor je te laten beleggen. Dus besluit ik thuis eens te kijken wat de opties zijn om beleggen uit te besteden. Er zijn speciale beleggingsfondsen voor het pensioen van zzp'ers, wat nog fiscaal gunstig is ook (nee, niet gapen nu). Maar ik wil voor nu even kijken wat een duurzame bank biedt. Ik kies voor ASN omdat zij al eens een Groene Stier wonnen voor beste duurzame beleggingsfonds van Nederland. Met de rekenmodule op de site van ASN kan ik uitgaan van mijn doelbedrag (hoeveel ik uiteindelijk, over dertig jaar, bij elkaar wil hebben belegd) of wat ik maandelijks wil inleggen. Ik besluit wederom uit te gaan van een inleg van vijftig

euro. Daarna kan ik kiezen uit verschillende risiconiveaus. Over het algemeen geldt: hoe hoger het risico, hoe hoger het rendement. Oftewel: als het goed gaat, verdien je véél geld, maar het kan dus ook goed misgaan. Ik besluit te kiezen voor Duurzaam Mixfonds Neutraal: een gemiddeld risico en een mix van

aandelen en obligaties (obligaties zijn leningen aan overheden en bedrijven, jij krijgt de rente). En dan rolt eruit wat mijn rendement zal zijn als ik dertig jaar lang vijftig euro beleg (in totaal heb ik dan 18.050 euro ingelegd). Let wel: dit is een prognose! In het beste geval zijn mijn aandelen tegen die tijd 70.000 euro waard, als de aandelen het oké doen rond de 44.000 euro en in het ergste geval 'slechts' zo'n 28.000 euro. Zelfs als mijn aandelen het slecht doen, heb ik dan dus nog meer dan mijn inleg bij elkaar belegd. Ter vergelijking: als ik dit geld elke maand zou sparen, zou ik volgens ASN over dertig jaar tussen de 23.000 en 33.000 euro uitkomen. Maar: van dat spaargeld ben ik wél zeker (omgevallen banken daargelaten).

Beginnen met nepgeld

Tot slot bel ik nog even met Susanne Scheepers, Marketeer Vermogensopbouw van de Rabobank. Zij is een groot voorstander van laten beleggen, dan heb je er geen omkijken naar. Haar ultieme tip is: begin zo vroeg mogelijk. Ze geeft het voorbeeld van een zus die op haar 25ste met 50 euro inleg per maand begon, en een broer die daar op zijn 45ste mee begon. Uiteindelijk had de zus 70% meer rendement, wat neerkwam op 45.000 euro.

Tot slot vroeg ik zowel Janneke als Susanne me in contact te brengen

met jonge vrouwelijke beleggers, maar ze konden beiden zo snel niemand bedenken. Werk aan de winkel dus, lady's. Wat die mannen kunnen, kunnen wij natuurlijk nog beter. **G**

BELEGGEN IN MODE?

Veel van de grootste modebedrijven zijn beursgenoteerd. Daaronder vallen luxeconcerns als LVMH (o.a. Celine, Dior, Emilio Pucci, Fendi, Kenzo, Givenchy, Louis Vuitton, Marc Jacobs) en Kering (o.a. Balenciaga, Alexander McQueen, Gucci, Saint Laurent en meer), maar ook fastfashionbedrijven als H&M en sportmerken als Nike en Adidas. Chanel is – en blijft volgens de laatste berichten – nog steeds in particuliere handen.

Kies voor een bedrag dat je elke maand kan missen, want je weet nooit of je het terugziet

